

дакторъ издатель и най-послѣ и отговорничеството и ступанството останж върху Славейкова. По едно врѣме (въ 1767 год.) „Македония“ излязаше, освѣнъ голѣмия номеръ, йоще и въ малѣкъ форматъ за въ Цариградъ само. Новинитѣ отъ тѣзи „Македония“ се прѣпечатвахж въ седмичната.

Никой вѣстникъ по напрѣдъ не е водилъ толкози дълготрайна и упорита борба по-народно-черковнитѣ ни работи, колкото в. „Македония“ на Славейкова. Въ началото, както като казахми, Нѣмцовъ пише статии на грѣцки съ прѣводъ на български. Особенно е интересно и важно дългото възражение на грѣцкый в. „Армонія“, печатано въ нѣколко бройове на „Македония“, „Историческо изложение за охридската архиепископія.“ Малко слѣдъ захващаньето на „Македония“ спира „Врѣме“ и всичката тяжесть на борбата сега пада върху тоя многозаслужимъ вѣстникъ, който енергически подигнах и носи знамето, паднах най-послѣ съ него въ рѣка, откакъ видѣ тържеството на българската правда — нашата побѣда надъ фанариотското духовенство.

„Македония“ се списваше много вѣщо. Тоя вѣстникъ посветяваше голѣма часть върху текущата политика, като прѣвеждаше разни статии и по международнитѣ въпроси изъ „Курие д'Орианъ“, „Ла Тюрки“, „Комерчио Ориентале“, и изъ европейскитѣ вѣстници, изъ мѣстнитѣ грѣцки и пр. Особенно бѣше богата дописническата часть въ този вѣстникъ. Нѣмаше жгълъ въ България и Македония, отъ гдѣто да не се съобщаваше за текущия общественъ и училищенъ животъ. Нѣкои отъ тѣзи дописки се печатахж на грѣцки за да може да ги чете и имъ отговаря грѣцката цариградска пресса. Всѣко едно най-малко движениѣе, прошение или заявление изъ разнитѣ кхтове на България да се иска отдѣляньето отъ грѣцката патриархия бѣхж прѣдмети на разискванье отъ „Македония.“ „Македония“ завари въпроса въ най-голѣмия му разгаръ; когато цариградскитѣ българи подадохж до султана единъ адресъ, въ който тѣ заявявахж, че Българинътъ има само едно оплакванье—отъ грѣцкото духовенство. Малко по-послѣ се поиска по-ясно и категорически едно народно духовенство. Подобни прошения до Султана и до Великата Порта се испроводихж отъ разни мѣста на България.

Отъ подлистницитѣ и отъ по-капиталнитѣ статии, които сж се продължавали въ нѣколко бройове на „Македония“, ще посочимъ на „Историческитѣ примѣри“, „Св. Димитъръ Солунскый и борбата на славянитѣ въ Македония“, „Писма и записки върху народното обучение въ Западна Европа“, „Бѣд-